

JEGYZET

KOZÁN ISTVÁN
Székelyhon

Nekrológféleség

A Székelyhon napilap utolsó számát tartja kezében a Tisztelt Olvasó

Csak addig érdemes újságot írni és szerkeszteni, amíg az előállított termék az olvasó számára hasznos és/vagy érdekes. Amikor e két szempont közül az egyik már nem létezik – na, akkor kell nagyon gyorsan abbahagyni az újságírást. Esetünkben talán mindkettő megvan, mégis a Székelyhon utolsó lapszámát tartja kezében a Tisztelt Olvasó.

Értelmetlen a kifutott tej felett siránkozni, ennek ellenére felmerül a kérdés, miért nem figyeltünk jobban oda – hiszen kevésen múlt, hogy ne kelljen takarítani a tűzhelyet. Valahogy így érzünk mi is, amióta októberben bejelentettük: januártól megszűntjük napilapunk nyomtatását, és kizárólag a megfoghatatlan, szinte-szinte értéktelen online világban folytatjuk.

Átnézni a szomszéd kerítésén

2018 nyarán stratégiai döntés született: az addig különálló regionális napilapként működő Csíki Hírlapot, Udvarhelyi Híradót, Gyergyói Hírlapot és Vásárhelyi Hírlapot összevonva egy nagy, regionális napilapot hozunk létre. A név adott volt: az akkorra már tizedik esztendejét taposó, tehát jól bejáratott portálunk, a Székelyhon.ro neve tökéletesen megfelelt arra, hogy a napilap is átvegye. Így jelent meg – négy hónapnyi átmeneti időszakot követően – 2019. január 3-án a Székelyhon napilap.

Tervünk és szándékunk az volt, hogy nézzünk át a szomszéd kerítésén, azaz ne csak csíkszéki, udvarhelyi, gyergyói és marosvásárhelyi szemmel írjunk napilapot, hanem térségben gondolkodva vizsgáljuk meg, mitől és miben más az említett négy régió. És melyek azok a jó ötletek, amelyek egymástól

elleshetnek e kistérségek lakói, önkormányzatai, vállalkozói. Végre Székelyföldben gondolkodtunk – abban az egységes Székelyföldben, amiről vezető politikusaink évtizedek óta csak ömlengenek, de ritkán tekintenek rá egységes régióként, lakóira pedig egységes közösségként. Továbbra sem nézik jó szemmel (még ezekben a pillanatokban sem) a csíkszeredai fehér ház elnöki kabinetjéből azt, ha mondjuk Gyergyóremete határában látványos beruházások zajlanak. Nem biza, ugyanis mosolygós Székelyföld csak a választási kampányok időszakában létezik, máskor pusztuljon el nagyon gyorsan a szomszéd kecskéje.

Megvívjuk a szívek harcát

A Székelyhon napilap rövidre szabott életében kétségtelenül 2019 első néhány hónapja volt a legnehezebb időszak. Olvasóink számára ugyanis nem kevés időre volt szükség ahhoz, hogy tudomásul vegyék, a pénzükért kapott termék merőben más lett attól, amihez hozzászoktak. Csak egy példa: 2019 elején heteken át szóltak a telefonok és érkeztek a rosszálló üzenetek azért, mert az Elhalálozás és a Megemlékezés rovatainkban már nem csak az adott térség hírdetési szerepelnek. Ma már megmosolyogtató, de a Székelyhon napilap történelmének része a Székelyudvarhelyről sokszor megfogalmazott észrevétel: „Nem vagyunk kíváncsiak a csíki halottakra”. Amikor ezen nagy nehezen túljutottunk, az jelentett újabb gondot, hogy a gyászjelentők sorában a csíkiak miért az udvarhelyiek előtt vannak. Erre csak annyit válaszolhattunk: azért, mert az ábécében a cs betű (Csíkszék) az u (Udvarhelyszék) előtt van. Lelkes ügyfélszolgálatos munkatársaink (Bálint Erika, Baricz Zsófia, Szabó Adél, Csizmadia Tímea, Orosz Csilla) minden telefonhívásra válaszoltak, próbálták nyugtatni a kedélyeket – köszönjük nekik a türelmüket.

Újságíró kollégáink is merőben új feladattal találkoztak: 2019 januárjától azt kértük tőlük, felejtsek el, hogy honnan és milyen szakterületen dolgoztak

addig. A marosvásárhelyi újságírónak már úgy kellett körképes anyagot szerkesztenie, hogy előbb annak kellett utánanéznie, ki is a gyergyószentmiklósi vagy a csíkszeredai polgármester. Úgy kellett összehasonlítani a csíkszeredai, székelyudvarhelyi, marosvásárhelyi, sepsiszentgyörgyi és gyergyószentmiklósi parkolási szabályzatot, hogy ezek közül csak egyet ismer közelről. Előzetesen megkapta az összes érintett település polgármesterének telefonszámát – és hajrá! „Tessék átnézni a kerítésen!” – jött a főszerkesztői kérés nap mint nap.

Székelyföld legátfogóbb körképes anyagai születtek; összehasonlító cikkeinkben előhoztuk olvasóinkban a bezzeg és az aha érzéseket: „bezzeg a szentgyörgyiek meg tudják csinálni”. Közéleti, sport- és magazin témákban jártas kollégáink (Kovács Attila, Széchy István, Iszlai Katalin, Simon Virág, Hajnal Csilla, Gergely Imre, Szász Cs. Emese, Fülöp-Székely Botond, Barabás Hajnal, Antal Erika, Pál Emil, Dobos László, Zátyi Tibor, Józsa Csongor, Horváth Bálint Ottó, Sebestyén Ervin, András Ildikó, Péter Beáta és Rédei Attila) igazi csapatjátékosokként viselkedtek. Köszönjük nekik a profi hozzáállásukat.

Cikkeinkhez természetesen saját fotókat használtunk; még szép, hiszen nagyszerű fotósokkal dolgozhattunk. Jó fényeket a továbbiakban is, Veres Nándor, Pinti Attila, Erdélyi Bálint Előd, Haáz Vince, Rab Zoltán, Beliczay László!

A Székelyhon napilap abban is más volt, mint a többi piaci szereplő, hogy napi rendszerességgel tematikus kiadvánnyal örvendeztette meg olvasóit; nyilván minden anyag saját fejlesztés volt, mi ugyanis nem engedjük meg magunknak azt a szégyent, hogy tartalmat lopjunk másról. Hétfőnként egyházi, gazdasági, művelődési és oknyomozói mellékletet adtunk olvasóinknak; keddenként sport-, szerdánként gasztró-, csütörtökönként közéleti, péntekenként magazin melléklettel és műsorújsággal vittük házhoz a lapot.

Felhők a fejünk felett

Előbbi mondatunkat így zártuk: ... vittük házhoz a lapot. Igen, ebben is merőben mások voltunk az összes többi erdélyi magyar napilapnál. Mi ugyanis tudtuk, hiába adunk ki a kezünkől modern formában tördelt (tördelt) kollégáink: Bajkó Zsuzsa, Csáki Ferenc, Tóth Szilárd, Haáz Vince, Sántha Dénes; korrektoraink: László Gyopár, Sólyom Erika, Vinczellér Zsanett) és kiváló minőségben kinyomtatott terméket (lapunk a kolozsvári Garamond

Folytatás a 3. oldalon →

FOTÓ: PINTI ATTILA